

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ
Факультет економіки та менеджменту**

МАТЕРІАЛИ

**науково-практичної конференція за підсумками
проходження здобувачами вищої освіти
виробничих практик**

27-28 березня 2019 року

Полтава – 2019

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ
Факультет економіки та менеджменту**

МАТЕРІАЛИ

**науково-практичної конференція за підсумками
проходження здобувачами вищої освіти
виробничих практик**

27-28 березня 2019 року

Випуск 12

Полтава – 2019

УДК 378.147.88 : 33
ББК 74.58 : 65

*Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради факультету економіки та менеджменту Полтавської державної аграрної академії
(протокол №8 від 22 квітня 2019 р.)*

Редакційна колегія збірника матеріалів конференції:

Галич О.А., декан факультету економіки та менеджменту, к.е.н., доцент;

Світлична А.В., заступник декана факультету економіки та менеджменту, к.е.н., доцент;

Миколенко І.Г., координатор практичної підготовки спеціальності «Економіка», к.е.н., доцент;

Писаренко С.В., координатор практичної підготовки спеціальності «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність», к.с.-г.н., доцент;

Федірець О.В., координатор практичної підготовки спеціальності «Менеджмент», к.е.н., доцент;

Шупта І.М., координатор практичної підготовки спеціальності «Публічне управління та адміністрування», к.п.н., доцент.

Матеріали науково-практичної конференції за підсумками проходження здобувачами вищої освіти виробничих практик. Випуск 12. – Полтава: ПДАА, 2019. – 181 с.

У збірнику подано матеріали досліджень, оприлюднених на науково-практичній конференції за підсумками проходження здобувачами вищої освіти виробничих практик. У публікаціях зроблені узагальнення теоретичних знань та практичних навичок здобутих підчас практики на базі конкретних підприємств, установ, організацій.

<i>Дорошенко М. П., здобувач СВО Магістр, ОПП Менеджмент організацій, спеціальність 073 Менеджмент</i>	
<i>Науковий керівник – Воронько-Невіднича Т.В., к.е.н, доцент, доцент кафедри менеджменту</i>	
СТРАТЕГІЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ ПІДПРИЄМСТВА	85
<i>Заїка В. М., СВО Магістр, ОПП Бізнес-адміністрування, спеціальність 073 Менеджмент</i>	
<i>Науковий керівник – Федірець О.В., к.е.н, доцент, доцент кафедри менеджменту</i>	
РОЛЬ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В ДІЯЛЬНОСТІ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА	87
<i>Карасенко В.М., СВО Магістр, ОПП Менеджмент організацій, спеціальність 073 Менеджмент</i>	
<i>Науковий керівник – Воронько-Невіднича Т.В., к.е.н, доцент, доцент кафедри менеджменту</i>	
СУЧАСНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ КОМЕРЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА.....	89
<i>Кошулько А. В., здобувач СВО Магістр, ОПП Бізнес-адміністрування, спеціальність 073 Менеджмент</i>	
<i>Науковий керівник – Воронько-Невіднича Т.В., к.е.н, доцент, доцент кафедри менеджменту</i>	
ПРОБЛЕМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ МАРКЕТИНГОВОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ПІДПРИЄМСТВ АПК.....	91
<i>Лупинос Р. С., здобувач СВО Магістр, ОПП Менеджмент організацій, спеціальність 073 Менеджмент</i>	
<i>Науковий керівник – Воронько-Невіднича Т.В., к.е.н, доцент, доцент кафедри менеджменту</i>	
МАРКЕТИНГОВІ АСПЕКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА	93
<i>Облап Д. С., СВО Магістр, ОПП Менеджмент організацій, спеціальність 073 Менеджмент</i>	
<i>Науковий керівник – Воронько-Невіднича Т.В., к.е.н, доцент, доцент кафедри менеджменту</i>	
УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИЄМСТВА	94
<i>Павлик Р.В., СВО Магістр, ОПП Бізнес-адміністрування, спеціальність 073 Менеджмент</i>	
<i>Науковий керівник – Коваленко М.В., к.е.н, доцент, доцент кафедри менеджменту</i>	
ОСОБЛИВОСТІ ІННОВАЦІЙНОГО ТЕХНІКО-ТЕХНОЛОГІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИРОБНИЦТВА В АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ.....	96
<i>Простак О.С., СВО Магістр, ОПП Бізнес-адміністрування, спеціальність 073 Менеджмент</i>	
<i>Науковий керівник – Коваленко М.В., к.е.н, доцент, доцент кафедри менеджменту</i>	
ЗАСТОСУВАННЯ ПРОЦЕСНОГО ПІДХОДУ В УПРАВЛІННІ БІЗНЕСОМ	99
<i>Родько О.Ю., СВО Магістр, ОПП Бізнес-адміністрування, спеціальність 073 Менеджмент</i>	
<i>Науковий керівник – Потапюк І.П., к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту</i>	

РОЛЬ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В ДІЯЛЬНОСТІ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА

*Карасенко В.М., СВО Магістр, ОПП Менеджмент організацій,
спеціальність 073 Менеджмент*

*Науковий керівник – Воронько-Невіднича Т.В., к.е.н, доцент, доцент кафедри
менеджменту*

Особливості господарювання сільськогосподарських підприємств (імобільність виробничих ресурсів, сезонність виробництва, залежність від природно-кліматичних умов, довготривалість виробничих процесів тощо) створюють передумови для використання гнучкої системи, в рамках якої існує можливість використовувати сценарний підхід планування. Даний метод ґрунтується на такому твердженні: якщо ми не здатні точно передбачити майбутнє, то ми можемо хоча б розглянути різні варіанти розвитку – можливо серед них виявити вірний [2, с. 121].

Виходячи з цього, можемо стверджувати, що розробка та формування стратегії посідає центральне місце у стратегічному управлінні аграрного підприємства. Отже, в основі стратегічного управління конкурентоспроможністю лежить досконало розроблений проект, що має конкретно сформований поетапний план дій. Від дієвості кожного проекту залежить і ефективність реалізації загальної стратегії підприємства. Виняткової важливості набуває саме поетапне (сценарне) планування.

Взагалі, сутність поетапного планування полягає у аналізі ресурсного потенціалу підприємства, різносторонньому дослідженні впливу зовнішнього середовища та побудові різних варіантів розвитку подій у майбутній перспективі, на основі яких і формується загальна стратегія управління аграрного підприємства. Даний процес стратегічного управління можна поділити на три стадії:

1) оцінка стану та положення підприємства. Дана стадія передбачає аналіз середовища, в якому воно функціонує. В основі аналізу є виявлення чинників, які суттєво впливають на господарську діяльність підприємства – внутрішнє та зовнішнє середовище. Аналіз внутрішнього потенціалу дає можливість визначитися із потужністю підприємства (виробничими, фінансовими, трудовими, інноваційно-інвестиційними, організаційними тощо). Саме від рівня ресурсного забезпечення аграрних підприємств залежить не лише можливість функціонування підприємства, а й розвиток та утримання конкурентних переваг. Зовнішнє середовище можна поділити на чинники прямого впливу (споживачі, конкуренти, постачальники, партнери, посередники, страхові організації та інші учасники ринкових відносин), та чинники непрямого впливу (грошово-кредитна, цінова, податкова політика держави тощо). Якщо на першу групу чинників зовнішнього середовища підприємство може впливати, використовуючи в основному внутрішній потенціал, то до чинників непрямого впливу – лише адаптуватися.

2) визначення напрямку, місії та цілей. На першому етапі даної стадії, використовуючи зібрану інформацію, доцільно визначити головну мету підприємств та ціль, що і є головним компонентом стратегічного управління.

Ключовим компонентом стратегічного управління є цілі, які повинні бути конкретними, актуальними, реальними та підлягати вимірюванню. Загалом у функціональному розрізі залежно від сфери реалізації системи стратегічних цілей може включати: маркетингові цілі; фінансово-економічні; інвестиційні; інноваційні; організаційні та ін. [1, с. 108].

3) формування способів досягнення цілей. На даному етапі, увагу сконцентровано на те, як привести у відповідальність «те що можливо» з «тим, чого треба досягти в перспективі». Стратегічна перспектива розглядає підприємство в її зовнішньому середовищі. На основі визначених цілей (бачення) та головного завдання діяльності, дає можливість відійти від звичайного ведення господарства та краще уявити майбутнє положення на ринку, тобто акцентувати увагу організації на зміцненні її позицій у нестабільному оточенні, перетворити щоденне рутинне управління на свідомий, чітко спланований рух до визначеної цілі.

Реалії сьогодення свідчать про те, що значна частина сільськогосподарських підприємств є збитковими, що ускладнює застосування стратегічного управління. Виходячи з цього, аграрні підприємства, замість пошуку шляхів ефективного господарювання значні зусилля та час вимушені приділяти пошуку можливостей покриття збитків, виплаті боргів. Проте існує і ряд значних передумов, що стимулюють сільськогосподарські підприємства до застосування стратегічного управління – це, в першу чергу, посилення конкуренції, інноваційний розвиток, інтернаціоналізація бізнесу та невизначеність зовнішнього середовища.

Підводячи підсумок, можемо зазначити, що основна ідея стратегічного управління ґрунтується на розробці стратегій виживання підприємства в довгостроковій перспективі в умовах жорсткої конкуренції в динамічному середовищі.

Список використаних джерел:

1. Майданевич П. М. Сучасні тенденції розвитку підприємств аграрного сектора / П. М. Майданевич // Економіка АПК. – 2011. – № 9. – С. 107-110.
2. Титаренко В. Є. Чинники конкурентоспроможності підприємства: систематизація та формування єдиного підходу / В. Є. Титаренко // Вісник Національного університету «Львівська політехніка» (Логістика). – Львів : Видавництво Національного університету «Львівська політехніка», 2004. – № 499. – С. 119-124.